

Prefață

Iată un nou volum al unor importante „dezvăluiri” oferite publicului de dl Alecu Marciuc (cunoscut ziarist și reputat realizator de emisiuni radiofonice în cadrul Radio România), volumul 2 care, de asemenea, este nu numai atrăgător ca tematică, dar este chiar necesar a fi citit de majoritatea categoriilor de cititori: redând obiectiv – fără alunecări în senzational – variate manifestări stranii în spațiul terestru al „trimișilor” unor civilizații galactice. Aduce noi clarificări în numeroase „mari întrebări rămase fără răspuns”. Și stimulează noi deschideri în vastul orizont al cunoașterilor moderne și în însăși gândirea fiecărui cititor.

Ampla și rapida dezvoltare a tuturor științelor declanșată la începutul sec. XX a continuat tot mai extins până în zilele noastre, a condus la un impresionant progres general al cunoașterilor și al creațiilor tehnice și implicit al condițiilor de viață, precum și al însuși modului de a gândi al oamenilor din întreaga lume. Acest fapt a fost exprimat foarte sugestiv – în urmă cu cinci decenii – de sociologul american Alvin Toffler în cartea sa „Șocul viitorului”. El a definit secolul XX ca fiind o ruptură a Istoriei, revoluția științifică generalizată accelerând brusc ritmul lent al evoluției omenirii – dominat în cursul mileniilor de necunoașteri și dogmatisme.

Dar, în sine, fenomenul general al evoluției cunoașterii a fost și continuă să fie mult mai complex. Încă din sec. XVIII, reputatul filozof german Immanuel Kant a redat în cartea sa „Critica rațiunii pure” o constatare de fond, pe care a transpus-o într-o imagine foarte sugestivă: sfera cunoașterilor – atât cea personală, a fiecărui om, cât și imensa sferă a cunoașterilor întregii omeniri –, mărindu-i-se treptat și constant suprafața exterioară, i se amplifică permanent și „punctele de contact” cu imensul spațiu înconjurător al „necunoașterilor” – generând mereu noi enigme și, respectiv, noi întrebări! Astfel, deși progresul cognitiv a mărit încetul cu încetul și apoi brusc volumul luminoasei sfere a

cunoașterii omenirii, „numărul micilor și al marilor enigme” a crescut și el odată cu ampla dezvoltare a științelor!

Însuși acest secol XX al impresionantului progres al „cunoașterilor creative” a confruntat toate comunitățile științifice cu „întrebări” și „enigme”, tot mai numeroase și chiar mai ample, pe care științele moderne **trebuie** să le cerceteze și să le explice, pentru a le transpune treptat în scheme cognitive tot mai extinse și, în paralel, în creații utile tot mai avansate.

Dar, în acest secol XX al „marelui progres general”, în cadrul comunităților științifice s-au conturat însă atitudini diferite privind abordarea cercetărilor, cât și în ceea ce privește însuși modul de informare a marelui public referitor la explicarea principială chiar a unora dintre „marile enigme” ce au caracter fundamental.

Desigur, s-a remarcat în primul rând o atitudine superioară: în anumite domenii care impuneau cercetări ample s-au decis chiar și colaborări internaționale ale comunităților științifice de profil, pentru ca prin cercetări comune să se obțină treptat clarificări științifice tot mai utile întregii omeniri. De exemplu, în domeniile medicale s-au reunit eforturile pentru descoperirea cauzelor și, respectiv, a tratamentelor utile privind maladiile cele mai nocive pentru întreaga lume – cancerul etc.; pentru descoperirea „tainelor fundamentale ale materiei și ale energiei” s-a creat și se utilizează, prin colaborări internaționale, marele accelerator de particule de lângă Geneva, la fel procedându-se – chiar mai recent – și în privința celui mai potent laser din lume pentru cercetări, care a fost montat lângă București – la Institutul de Fizică Atomică de la Măgurele; dar însăși tulburătoarea enigmă fundamentală a existenței și a altor civilizații în Galaxie și în Univers a stimulat organizarea amplului program internațional CETI (Comunicarea cu Inteligența Extraterestră) al unor foarte laborioase cercetări radio-astronomice – transformat mai apoi în programul mai realist SETI (Căutarea Inteligenței Extraterestre).

Însă, pentru alte „mari enigme” am fost și continuăm să fim în parte martorii și ai unor regretabile atitudini opuse – generalizate internațional chiar prin neștiute consensuri „la înalte nivele științifice și chiar oficiale”.

Un exemplu evidențiat tot mai extins în ultimele decenii de către diferiți cercetători „neconformiști” este cel al adevăratului trecut al omenirii. Variate serii de articole și chiar de cărți publicate în diferite țări demonstrează tot mai documentat că în acest domeniu există un consens regretabil al ascunderii unor realități arheologice și istorice fundamentale. Voluminoasa carte „Arheologia interzisă”, a cercetătorilor americani M.A. Cremonesi și R.L. Thompson, sau seria de volume ale cultului reporter francez Robert Charroux (de la Radio France International), impresionantă și prin bogatele ilustrări demonstrative, sunt doar două exemplificări dintr-o nouă literatură a protestelor în contra ascunderilor prin discrete consensuri.

Dar un alt exemplu al „ascunderilor” unor mulțimi de „fapte” actuale, cu extinse aspecte fundamentale, a dominat în a doua jumătate a veacului trecut modurile de informare a publicului mondial. Este vorba despre cel al „ascunderilor și însuși al dezinformărilor publice oficiale” privind manifestările Obiectelor Zburătoare Neidentificate, care în deceniile respective au tot efectuat stranii demonstrații în mediul terestru. Prin discrete „consensuri oficiale”, anumite grupuri de oameni ai științelor din diferite țări au decis, în comun cu autorități locale, un fapt regretabil: arhivarea „secretă” a variatelor mărturii și fotografiieri ale diferitelor OZN-uri provenite din diferite locuri ale lumii, pentru ca acestea să fie cercetate științific doar în secret, de grupuri restrânse de specialiști. Pe de altă parte, câteva decenii s-a practicat chiar și denigrarea psihologică a relatărilor expuse de martori, și însuși a martorilor respectivi, precum și a diferiților cercetători „neoficiali”. În fapt, scopul acestor procedee neonestе era ascunderea prezențelor unor aparate zburătoare trimise de civilizații galactice, pentru a se elimina cerințele publice de explicare a tulburătoarelor

manifestări (parte din ele inexplicabile prin știința „oficială”) – relatate într-o multitudine de cazuri. Pe această linie a consensului ascunderilor și al denigrărilor, majoritatea mijloacelor de informare (presă, radio și TV) din țările lumii au fost alimentate cu texte „oficiale” având rol demobilizator pentru interesul public. Asemenea acțiuni au început treptat să se reducă (dar nu au fost eliminate total nici până în zilele noastre). Abia după anul 1978 putem spune că a apărut o schimbare semnificativă de abordare, când în toamna respectivă s-a recunoscut oficial chiar la ONU necesitatea cercetării științifice a manifestărilor OZN cât și a prezentării rezultatelor obținute.

Stimulați de propria conștiință, totuși, anumiți oameni de știință, anumiți specialiști în domenii tehnice, precum și diferite persoane cu o largă cultură generală au efectuat tot mai extinse cercetări personale, cu totul obiective, ale diferitelor mărturii și fotografiieri de OZN-uri, publicând concluzii într-un tot real, prin care demonstau cu curaj atât adevărata origine galactică a acestor aparate zburătoare, mereu neidentificabile, cât și regretabilele „ascunderi oficiale”. Ei au generat indirect o nouă ramură literară, ce avea să prolifereze tot mai mult în lume! (de exemplu, și prin traduceri, au devenit binecunoscute volumele profesorilor universitari din SUA, J. Allen Hynek și Jacques Valles).

În fapt, valurile de prezente și strani manifestări fizice ale OZN-urilor din a doua jumătate a secolului XX au avut o **dirijare galactică**, ce avea un scop remarcabil: eliminarea antropocentrismului medieval retrograd și reorientarea gândirii, a cunoașterii și creativității omenirii terestre despre o nouă etapă – cea a descoperirii răspândirii mult mai ample în Galaxie și în Univers a Vieții și implicit a ființelor inteligente cu fond spiritual! Și într-adevăr, prin straniile manifestări observate în întreaga lume, scopul a fost atins: doar în câteva decenii științele terestre au descoperit ample posibilități ale răspândirii Vieții în Univers, recunoscând existența în galaxie a unor omeniri mult mai avansate. Totodată, tehnica modernă a conceput și a realizat primele mici aparate de zbor în spațiul extraterestru, studiind

apoi posibile nave galactice, fotonice, și râvnind la stabilirea de contacte cu civilizații galactice, care ar fi evoluat (astfel cum se exprima prof. univ. Bernard Oliver – specialist al NASA) cu miliarde de ani înaintea celei terestre!

Însă, pentru informarea măcar parțială – dar obiectivă – a publicului sesizat de tulburătoarele manifestări ale „obiectelor zburătoare mereu neidentificabile”, acești „cercetători neoficiali” ai unui domeniu straniu „au beneficiat”, totuși, de utile susțineri paralele deosebite: anumiți ziariști reputați – din unele țări avansate –, având atât o amplă cultură generală, cât și un onest simț al răspunderii profesionale de a informa publicul în mod obiectiv și de a-l orienta mereu spre dezvoltarea cunoașterilor, au difuzat mult mai mult extinderea concluziilor acelor „neconformiști curajoși” (și uneori le-au completat informațional), prin seriale de articole sau de emisiuni la radio și tv, cât și prin unele cărți care le sintetizau constatările inedite.

Pe această linie a informării oneste mai extinse în asemenea probleme majore „ascunse publicului”, cât și a orientării semenilor spre cunoașteri tot mai avansate, la noi în țară a fost apreciat în mod deosebit cunoscutul ziarist-reporter Alecu Marciuc, posesor al unei culturi generale scientizate, completată mereu cu bogate informații actualizate pe care publicul nu le putea obține de la surse din țară și din străinătate. Acesta a realizat la Radio România de-a lungul unor decenii și un serial cu astfel de emisiuni, sugestiv intitulat „La hotarele posibilului – 2”; în paralel le-a completat și prin articole cu același fond informațional deosebit, publicate în ziare din presa centrală. Or, acest îndelungat serial radiofonic, realizat împreună și cu unii cercetători „neconformiști”, a fost o remarcabilă acțiune de informare modernă a publicului din țară noastră. În cadrul său s-au prezentat în mod obiectiv variate aspecte privind importante cunoașteri obținute în noi domenii ale cercetărilor științifice, însăși tulburătoarea problemă fundamentală a relațiilor cu omeniri galactice mult mai evolute fiind o temă principală, susținută în numeroase emisiuni prin dezvăluiri și explicări realiste ale

manifestărilor OZN. Dar chiar mai mult: prezentând documentat tema OZN, a stimulat chiar și contribuții românești pe plan internațional privind explicarea doctă a unor manifestări fizice ale acestor „aparate galactice” care au fost trimise aici pentru o anumită etapă (doar în a doua jumătate a sec. XX), pentru „grăbirea” progresului civilizației terestre!

Și iată că reluarea de dl Alecu Marciuc a acestei ample acțiuni de informare scientizată, obiectivă, asupra unor noi aspecte fundamentale, prin publicarea recentă în cadrul unui prim volum a unor sinteze ale interesantelor emisiuni radiofonice, a fost extinsă acum și prin acest volum 2 – având același titlul sugestiv „La hotarele posibilului”.

În fapt, și această publicare a volumului 2 este în egală măsură atractivă, cât și utilă: amplu conținut informațional și marea varietate a aspectelor fundamentale prezentate, care susțin chiar mai extins demonstrarea scientizată a importanței manifestărilor OZN. În volumul 1 au fost redată peste 80 de sinteze explicative rezultate din cercetări „neoficiale” de obiective, efectuate până spre sfârșitul secolului XX. Acest volum 2 a fost extins și cu informații obținute ulterior. Prin cele 70 de expuneri analitice se prezintă în continuare un alt bogat volum de informații scientizate, la fel de atrăgătoare prin „dezvăluiri”, care au fost completate și cu contribuții suplimentare ale unor cercetători neconformiști, oferind astfel un plus de informații deosebite și întru totul obiective, care conduc la noi cunoașteri explicative cu fond atât strict științific, cât și spiritual.

Într-un atare context, majorității categoriilor de cititori le recomand parcurgerea și a acestui documentat și atractiv volum 2, al cărui conținut îl consider, în primul rând, la fel de necesar și util ridicării nivelului și, respectiv, actualizării propriei culturi generale.

Florin Gheorghiuță